

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ (ЄС) №1072/2009

від 21 жовтня 2009 року

про спільні правила для доступу до міжнародного ринку вантажних автоперевезень

(переглянута версія)

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського
Співтовариства та, зокрема, його статтю 71,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-
соціального комітету ⁽¹⁾,

Після консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251
Договору ⁽²⁾,

Оскільки:

(1) Передбачається внесення ряду істотних змін, до
Регламенту Ради (ЄЕС) № 881/92 від 26 березня 1992 року
про доступ на ринок перевезення вантажів автомобільним
транспортном на території Співтовариства або з території
держави-члена або перевезення через територію однієї чи
декількох держав-членів ⁽³⁾, до Регламенту Ради (ЄЕС) №
3118/93 від 25 жовтня 1993 року, що встановлює умови, за
яких перевізники-нерезиденти можуть надавати послуги
вантажних автоперевезень у межах держави-члена ⁽⁴⁾, а
також до Директиви Європейського Парламенту та Ради
2006/94/ЄС від 12 грудня 2006 року про заснування
спільних правил для окремих видів перевезення вантажів
автомобільним транспортом ⁽⁵⁾. З метою ясності та
спрощення ці правові акти необхідно переглянути і
об'єднати в одному регламенті.

(2) Заснування спільної транспортної політики передбачає,
зокрема, встановлення спільних правил, застосованих для
доступу на ринок міжнародних перевезень вантажів
автомобільним транспортом на території Співтовариства,
а також встановлення умов, за яких перевізники-
нерезиденти можуть здійснювати транспортні послуги в
межах держави-члена .

Ці правила повинні бути встановлені таким чином, щоб
вони сприяли безперебійній роботі внутрішнього ринку
перевезень.

(3) Для забезпечення узгодженої структури для
міжнародних вантажних автоперевезень на всій
території Співтовариства цей Регламент повинен
застосовуватися до всіх міжнародних перевезень на
території Співтовариства. Перевезення з держав-членів
у треті країни, як і раніше, значною мірою регулюються
двосторонніми угодами між державами-членами та
цими третіми країнами. Таким чином, цей Регламент не
повинен поширюватися на ті перевезення в межах
території держави-члена завантаження або
розвантаження до тих пір, поки необхідні угоди між
Співтовариством і третіми країнами не будуть укладені.
Проте, він повинен поширюватися на транзитні
території держав-членів.

(4) Заснування спільної транспортної політики передбачає
зняття всіх обмежень щодо особи, яка надає
транспортні послуги за ознакою громадянства або того
факту, що країна походження особи відрізняється від
держави-члена, в якій надаватимуться послуги.

(5) Щоб досягти цього плавно і гнучко слід передбачити
перехідний каботажний режим до тих пір, доки
гармонізацію ринку вантажних автоперевезень не буде
завершено.

(6) Послідовне остаточне узгодження єдиного
європейського ринку повинно привести до усунення
обмежень в доступі на внутрішні ринки держав-членів.
Тим не менш, необхідно брати до уваги ефективність
управління та розвиток умов працевлаштування у цій
професійній сфері, гармонізацію правил у сфері,
зокрема, контролю за виконанням нормативних актів і
стягнення зборів з учасників дорожнього руху, а також
соціального законодавства і законодавства у сфері
безпеки руху. Комісія повинна уважно стежити за
ситуацією на ринку, а також гармонізувати
вищенаведене і, за необхідності, запропонувати
подальше відкриття внутрішніх ринків автомобільних
перевезень, у тому числі каботаж.

(7) Відповідно до Директиви 2006/94/ЄС певна кількість
видів перевезень звільняється від дозволу
Співтовариства, а також від будь-якого іншого дозволу
на перевезення. У рамках роботи організації ринку,
передбачених цим Регламентом, система виключення з
ліцензії Співтовариства та від будь-яких інших дозволів
на перевезення повинна бути збережена для деяких з
видів перевезень внаслідок їх специфіки.

⁽¹⁾ ОВ С 204, 9.8.2008, С. 31.

⁽²⁾ Висновок Європейського Парламенту від 21 травня 2008 року (ще не
опублікований в Офіційному віснику), Спільна позиція Ради від 9
січня 2009 року (ОВ С 62 Е, 17.3.2009, С. 46) та Позиція
Європейського Парламенту від 23 квітня 2009 року (ще не
опублікована в Офіційному віснику). Рішення Ради від 24 вересня
2009 року.

⁽³⁾ ОВ L 95, 9.4.1992, С. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 279, 12.11.1993, С. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 374, 27.12.2006, С. 5.

- (8) Відповідно до Директиви 2006/94/ЄС, перевезення вантажів транспортними засобами, максимальна маса яких дорівнює від 3,5 тонн до 6 тонн, було звільнено від вимоги про ліцензію Співтовариства. Правила Співтовариства в сфері дорожнього перевезення вантажів застосовуються в цілому до транспортних засобів з максимальною масою навантаження більше, ніж 3,5 тонни. Таким чином, положення цього Регламенту повинні бути приведені у відповідність із правилами Співтовариства щодо автомобільного транспорту в частині загальної сфери застосування і повинні забезпечити виключення тільки для транспортних засобів з максимальною масою навантаження до 3,5 тонн.
- (9) Міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом залежатимуть від умови володіння ліцензії Співтовариства. Перевізники зобов'язані мати завірену копію ліцензії Співтовариства на борту кожного зі своїх автомобілів з метою полегшення ефективності контролю з боку правоохоронних органів, особливо за межами держави-члена, з якої походить перевізник. Для цього необхідно скласти більш докладні характеристики щодо плану та інших особливостей ліцензії Співтовариства та завірених копій.
- (10) Перевірки на дорогах повинні проводитися без прямої або непрямой дискримінації за національними ознаками перевізника або країни походження автомобільного перевізника або реєстрації транспортного засобу.
- (11) Необхідно визначити умови, що регулюють видачу і вилучення ліцензій Співтовариства та види перевезення, до яких вони належать, їх терміни дії і докладні правила щодо їх використання.
- (12) Необхідно встановити водійське підтвердження для того, щоб держави-члени мали змогу перевірити законність прийому на роботу водіїв з третіх країн або їх перебування у розпорядженні перевізника, що несе відповідальність за наведене транспортування.
- (13) Перевізники, що мають ліцензію Співтовариства, передбачену цим Регламентом, а також перевізники, що уповноважені здійснювати певні категорії міжнародних вантажних автоперевезень, мають дозвіл на тимчасове здійснення національних транспортних послуг в межах держави-члена відповідно до цього Регламенту, при цьому не маючи зареєстрований офіс або іншу установу. При здійсненні таких каботажних перевезень, вони повинні підпорядковуватись законодавству Співтовариства, а саме: Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 561/2006 від 15 березня 2006 року щодо узгодження певного соціального законодавства щодо автомобільного транспорту ⁽¹⁾ і чинному національному законодавству в певних районах держави-члена перебування.
- (14) Необхідно схвалити положення для прийняття відповідних дій у випадку серйозного порушення задіяних транспортних ринків. Для цього необхідно впровадити відповідну процедуру прийняття рішень і зібрати необхідні статистичні дані.
- (15) Без шкоди положенням Договору про право заснування, каботажні перевезення складаються з надання послуг перевізників у межах держави-члена, в яких вони не встановлені, і не повинні заборонятися доки вони не виконуються, створюючи постійну або безперервну діяльність в цій державі-члені. З метою сприяння виконанню цієї вимоги необхідно більш чітко визначити частоту каботажних перевезень, а також період можливого виконання. У минулому такі національні транспортні послуги були дозволені на тимчасовій основі. На практиці було складно визначити, які послуги допускаються. Таким чином, необхідні чіткі і легко здійсненні правила.
- (16) Цей Регламент не зашкоджує положенням щодо внутрішніх або зовнішніх перевезень вантажів автомобільним транспортом, як одного з етапів комбінованих транспортних подорожей, викладених у Директиві Ради 92/106/ЄЕС від 7 грудня 1992 року про створення спільних правил для певних видів комбінованих перевезень товарів між державами-членами ⁽²⁾. Національні перевезення до держави-члена перебування, що не є частиною комбінованої транспортної діяльності, як встановлено в Директиві 92/106/ЄЕС, охоплюються визначенням каботажного перевезення і, відповідно, повинні враховувати вимоги цього Регламенту.
- (17) Положення Директиви Європейського Парламенту та Ради 96/71/ЄС від 16 грудня 1996 року стосовно розміщення працівників у рамках надання послуг ⁽³⁾ поширюється на транспортні підприємства, що здійснюють каботажні перевезення.
- (18) З метою здійснення ефективного контролю каботажної діяльності, органи виконавчої влади держав-членів перебування повинні, принаймні, мати доступ до даних з транспортних накладних і реєстрів устаткування, відповідно до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3821/85 від 20 грудня 1985 року про записуючу апаратуру на автомобільному транспорті ⁽⁴⁾.
- (19) Держави-члени повинні надавати один одному взаємну допомогу з метою впровадження цього Регламенту.

⁽¹⁾ОВ L 102, 11.4.2006, С. 1.

⁽²⁾ОВ L 368, 17.12.1992, С. 38.

⁽³⁾ОВ L 318, 21.1.1997, С. 1.

⁽⁴⁾ОВ L 368, 31.12.1985, С. 8.

- (20) Адміністративні формальності мають бути обмеженими, наскільки це можливо, не виключаючи контроль та санкції, які гарантують правильне та ефективне застосування цього Регламенту. З цією метою існуючі правила про відміну ліцензій Співтовариства мають бути уточнені і посилені. Існуючі правила мають бути адаптовані, що надасть можливість здійснювати ефективні покарання за серйозні порушення, які можуть бути вчинені у державі-члені перебування. Штрафи мають бути недискримінаційними і відповідними до тяжкості порушення. Має бути можливість подати апеляцію щодо будь-яких санкцій.
- (21) Держави-члени мають вносити в свій громадський електронний реєстр підприємств автомобільного транспорту всі серйозні порушення, що були скоєні перевізниками і які призвели до застосування санкцій.
- (22) З метою полегшення і розширення обміну інформацією між національними органами влади держави-члени мають обмінюватися відповідною інформацією через національні контактні пункти, створені відповідно до Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1071/2009 від 21 жовтня 2009 року про впровадження спільних правил, що стосуються умов, яких повинні дотримуватись водії автотранспортних засобів ⁽¹⁾.
- (23) Заходи, необхідні для реалізації цього Регламенту, мають бути впроваджені відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року про встановлення процедури для здійснення повноважень, покладених на комісію ⁽²⁾.
- (24) Зокрема, Комісія повинна мати повноваження для адаптації Додатків I, II і III до цього Регламенту, з урахуванням технічного прогресу. Оскільки ці заходи носять загальний характер і розраховані на поправку несуттєвих елементів цього Регламенту, то вони мають бути прийнятні відповідно до нормативної процедури перевірки з інформацією, зазначеною в статті 5а Рішення 1999/468/ЄС.
- (25) Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для виконання цього Регламенту, зокрема щодо ефективних, пропорційних і стримуючих санкцій.
- (26) Оскільки мета цього Регламенту – забезпечення узгодженої структури для міжнародних вантажних автоперевезень на всій території Співтовариства, не може бути досягнута в достатній мірі державами-членами і тому, в силу свого масштабу та наслідків, може бути краще досягнута на рівні Співтовариства, Співтовариство може вживати заходів відповідно до принципу субсидіарності, закріпленому у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як це викладено в цій статті, цей Регламент не виходить за рамки того, що необхідно для досягнення цієї мети.

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Сфера застосування

1. Цей Регламент поширюється на міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом за наймом або за винагороду, для здійснення поїздок в межах території Співтовариства.
2. У випадку перевезення з держави-члена до третьої країни і навпаки цей Регламент поширюється на частину маршруту на території будь-якої держави-члена, яку перетнули під час подорожі. Регламент не застосовуватиметься на таку частину маршруту на території держави-члена навантаження або розвантаження, поки не буде укладена відповідна угода між Співтовариством і третьою країною.
3. До укладення угоди, про яку йшла мова в пункті 2, цей Регламент не матиме впливу на:
 - (a) положення, що стосується перевезення з держави-члена до третьої країни, і навпаки, що включені до двосторонніх угод, укладених державами-членами з цими третіми країнами;
 - (b) положення, що стосується перевезень з держави-члена до третьої країни, і навпаки, що включені до двосторонніх угод, укладених між державами-членами, які при будь-якому двосторонньому дозволі або лібералізації домовленості дозволяють навантаження і розвантаження не зареєстрованих перевізників на території держави-члена.
4. Цей Регламент поширюється на міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом, що тимчасово здійснюється перевізником-нерезидентом, як це передбачено в Главі III.
5. Наступні види перевезень і порожніх рейсів, в поєднанні з таким перевезенням, не вимагатимуть ліцензії Співтовариства і звільнятимуться від будь-якого засвідчення для здійснення перевезення:
 - (a) перевезення пошти в якості міжнародної послуги;
 - (b) перевезення транспортних засобів, які було пошкоджено або зламано;
 - (c) перевезення вантажів автотранспортними засобами, допустима маса яких, включаючи причепи, не перевищує 3,5 тонн;
 - (d) перевезення вантажів на автотранспортних засобах при дотриманні наступних умов:
 - (i) вантаж, що перевозиться, є власністю підприємства або його було продано, куплено, взято в оренду, вироблено, перероблено або відремонтовано підприємством;

⁽¹⁾ Див. сторінку 51 цього Офіційного вісника

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

- (ii) мета рейсу – перевезення товару на / або з підприємства або перевезення товару на території або за межами підприємства для задоволення власних потреб;
 - (iii) автотранспортними засобами, що використовуються для подібних перевезень, керують співробітники підприємства або найняті особи, які зобов'язанні діяти відповідно до договірних зобов'язань;
 - (iv) автотранспортні засоби, що перевозять товари, є власністю підприємства, були куплені підприємством в розстрочку або були орендовані за умови, що в останньому випадку автотранспортні засоби відповідають умовам Директиви Європейського Парламенту та Ради 2006/1/ЄС від 18 січня 2006 року про використання автотранспортних засобів без водія для перевезення вантажів ⁽¹⁾.
 - (v) такі перевезення виступають не більше, ніж допоміжними засобами для здійснення загальної діяльності підприємства;
- (e) Перевезення лікарських засобів, приладів, обладнання та інших предметів, необхідних для медичної допомоги в надзвичайних обставинах, зокрема, для стихійних лих.

Пункт (d) (iv) першої частини не поширюється на використання замінного транспортного засобу протягом незначних поломок автомобіля, який зазвичай використовується.

б. Положення пункту 5 не впливає на умови, за яких держава-члена дозволяє своїм громадянам брати участь у діяльності, що зазначена в цьому пункті.

Стаття 2

Означення

Для цілей цього Регламенту:

1. «Транспортний засіб» означає автотранспортний засіб, що зареєстрований у державі-члені, або зчеплений склад транспортних засобів, якщо щонайменше автотранспортний засіб якого зареєстровано в державі-члені і використовується виключно для перевезення вантажів.
2. «Міжнародне перевезення» означає:
 - (a) автоперевезення вантажу транспортним засобом, пункт відправлення та пункт прибуття якого знаходяться в двох різних державах-членах, з транзитом або без транзиту через одну або кілька держав-членів або треті країни;
 - (b) автоперевезення вантажу транспортним засобом з держави-члена до третьої країни або навпаки, з транзитом або без транзиту через одну або кілька держав-членів або треті країни;
 - (c) автоперевезення вантажу транспортним засобом між третіми країнами з транзитом через територію однієї чи декількох держав-членів, або

- (d) або автоперевезення без вантажу відповідно до пунктів (a), (b) і (c);

3. «держава-член перебування» означає державу-члена, в якій працює перевізник, відмінну від держави-члена походження перевізника;

4. «Перевізник-нерезидент» означає підприємство, що здійснює вантажні автоперевезення в державі-члені перебування;

5. «Водій» означає особу, яка керує транспортним засобом принаймні протягом короткого періоду, або перебуває в транспортному засобі в рамках своїх обов'язків, та у випадку необхідності зможе управляти автомобілем;

6. «Каботажні перевезення» означає національні перевезення за наймом або за винагороду, які здійснюються на тимчасовій основі в державі-члені перебування відповідно до цього Регламенту;

7. «Серйозне порушення транспортного законодавства Співтовариства» означає порушення, яке може привести до втрати доброї репутації відповідно до частини 1 та 2 статті 6 Регламенту (ЄС) № 1071/2009 та / або про тимчасове або повне вилучення ліцензії Співтовариства.

ГЛАВА II

МІЖНАРОДНОЇ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Стаття 3

Загальні принципи

Міжнародні перевезення здійснюються за умови наявності ліцензії Співтовариства, а якщо водій є громадянином третьої країни, відповідно до водійських прав.

Стаття 4

Ліцензія Співтовариства

1. Ліцензія Співтовариства видається державою-членом відповідно до цього Регламенту будь-якому перевізнику, що перевозить вантаж автомобільним транспортом за наймом або за винагороду:

- (a) Встановлюється в такій державі-члені відповідно до законодавства Співтовариства та національного законодавства цієї держави-члена, а також

- (b) має право в державі-члені походження, відповідно до законодавства Співтовариства та національного законодавства цієї держави-члена, що стосуються допуску до професії вантажного автоперевізника, здійснювати міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом.

2. Ліцензія Співтовариства видається компетентними органами держав-членів з можливістю продовження строку дії до 10 років.

Ліцензії Співтовариства та їх завірені копії, що видані до дати введення в дію цього Регламенту, матимуть юридичну силу до дати їх закінчення.

⁽¹⁾) ОВ L 33, 4.2.2006, С. 82.

Комісія має пристосувати термін дії ліцензії Співтовариства до технічного прогресу, зокрема, до міжнародного електронного реєстру автотранспортних підприємств, як це передбачено у статті 16 Регламенту (ЄС) № 1071/2009. Ці заходи, призначені для внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту, які повинні бути прийняті відповідно до підконтрольної нормативної процедури, зазначеної у частині 2 статті 15.

3. Держава-член походження видає власникові оригінал ліцензії Співтовариства, який має зберігатися у перевізника, а кількість завірених копій має відповідати кількості транспортних засобів, які є у розпорядженні власника ліцензії Співтовариства, навіть якщо транспортні засоби повністю належать власнику або знаходяться у розпорядженні за договором купівлі, в прокаті або в лізинг.

4. Ліцензія Співтовариства та засвідчені копії повинні відповідати зразку, встановленому у Додатку II, який також встановлює умови, що регулюють її використання. Вони повинні містити, принаймні, дві характерні ознаки безпеки, які перераховані у Додатку I.

Комісія повинна пристосувати Додатків I і II до технічного прогресу. Ці заходи, вносять поправки до несуттєвих елементів обставин цього Регламенту, які повинні бути прийняті відповідно до контрольної нормативної процедури, зазначеної у частині 2 статті 15.

5. Ліцензія Співтовариства та завірені копії мають бути завірені печаткою органу, що видав ліцензію, а також підпис і серійний номер. Серійні номери ліцензії Співтовариства та засвідчені копії повинні бути зареєстровані в державному електронному реєстрі автотранспортних підприємств як частина даних, що відносяться до перевізника.

6. Ліцензія Співтовариства видається на ім'я перевізника та не підлягає передачі іншій особі. Завірена копія ліцензії Співтовариства повинна зберігатися в кожному з транспортних засобів перевізників і повинна бути представлена на прохання уповноважених осіб, що здійснюють перевірку.

У випадку зчеплених транспортних засобів завірена копія повинна знаходитися в автотранспортному засобі. Ліцензія повинна охоплювати об'єднані транспортні засоби, навіть якщо причіп або напівпричіп не зареєстрований і немає дозволу на використання на дорогах від імені власника ліцензії, або якщо він зареєстрований або має дозвіл на використання доріг в іншій державі.

Стаття 5

Водійське свідоцтво

1. Водійське свідоцтво видається державою-членом відповідно до цього Регламенту будь-якому перевізнику, який:

- (a) є власником ліцензії Співтовариства, а також
- (b) в тому випадку, коли особа законно працює водієм в державі-члені, але яка не виступає ані громадянином держави-члена, ані довгостроковим резидентом, як значено у Директиви Ради 2003/109/ЄС від 25 листопада 2003 року стосовно статусу громадян третіх країн, які

тривалий час є резидентами ⁽¹⁾, або законно користується послугами водія, який не виступає ані громадянином держави-члена, ані довгостроковим резидентом за змістом зазначеної Директиви, і той, хто наданий у розпорядження цього перевізника відповідно до умов зайнятості і професійної підготовки, що викладені в даній державі-члені:

- (i) законами, правилами або адміністративними положеннями, і, за необхідності;
- (ii) колективними договорами, відповідно до правил, що застосовуються в цій державі-члені.

2. Водійське свідоцтво видається компетентними органами держав-членів походження перевізника на прохання власника ліцензії Співтовариства для кожного водія, що не виступає ані громадянином держави-члена, ані довгостроковим резидентом, як зазначено в Директиви 2003/109/ЄС про те, що перевізник працює законно, або для кожного водія, який не виступає ані громадянином держави-члена, ані довгостроковим резидентом за змістом зазначеної Директиви, а того хто наданий в розпорядження перевізника. Кожне водійське свідоцтво підтверджує, що водій, зазначений в цьому свідоцтві, працює відповідно до умов, викладених в частині 1.

3. Водійське свідоцтво повинно відповідати моделі, викладеній в Додатку III. Воно повинно містити принаймні дві характеристики з безпеки, що перераховані у Додатку I.

4. Комісія має пристосувати Додаток III до технічного прогресу. Ці заходи, що мають за мету змінити несуттєві елементи цього Регламенту, повинні бути прийняті відповідно до нормативної процедури з контролю, зазначеної у частині 2 статті 15.

5. Водійське свідоцтво повинно мати печатку органу, що видав свідоцтво, а також підпис і серійний номер. Серійний номер водійського свідоцтва може бути зазначений в національному електронному реєстрі автотранспортних підприємств як частина даних, що відносяться до перевізника, який передає свідоцтво в розпорядження водія, зазначеного в ньому.

6. Водійське свідоцтво належить перевізнику, який передає його в розпорядження водія, зазначеного в ньому, коли цей водій управляє транспортним засобом на основі ліцензії Співтовариства, яку отримав перевізник. Завірена копія водійського свідоцтва, виданого компетентними органами держав-членів походження перевізника, повинна зберігатися у перевізника. Водійське свідоцтво повинно бути пред'явлене на прохання уповноважених інспектуючих осіб.

7. Водійське свідоцтво видається на термін, обумовлений державою-членом, за умови максимального терміну дії 5 років. Водійські свідоцтва, видані до дати введення в дію цього Регламенту, повинні залишатися дійсними до дати їх закінчення.

(1) ОВ L 16, 23.1.2004, С. 44.

Водійське свідоцтво є дійсним тільки до тих пір, за умовами яких воно було видано. Держави-члени повинні вжити відповідних заходів для забезпечення негайного повернення перевізником водійського свідоцтва органу, що його надав, у випадку невиконання цих умов.

Стаття 6

Перевірка умов

1. Кожного разу, коли подається заява на отримання ліцензії Співтовариства або заява про продовження ліцензії Співтовариства відповідно до частини 2 статті 4, компетентні органи держав-членів походження мають перевірити, чи виконує перевізник зобов'язання або продовжує виконувати умови, що вказані в частині 1 статті 4.

2. Компетентні органи держав-членів походження повинні регулярно проводити перевірки, що мають охоплювати принаймні 20% дієвих свідоцтв водіїв, що видала держава-член, незалежно від умов, зазначених у частині 1 статті 5, згідно якій видане водійське свідоцтво, як і раніше, відповідає вимогам.

Стаття 7

Відмова у видачі і вилучення ліцензії Співтовариства і водійського свідоцтва

Якщо умови, встановлені у частині 1 статті 4 або зазначені у частині 1 статті 5 не виконуються, компетентні органи держав-членів походження відхиляють заяву про видачу або продовження ліцензії Співтовариства або видачу водійського свідоцтва з відповідних причин.

Компетентні органи повинні вилучити ліцензію Співтовариства або водійське свідоцтво, якщо пред'явник:

- (a) не виконує умови, встановлені в частині 1 статті 4 або зазначені у частині 1 статті 5, або
- (b) надав неправильну інформацію щодо заявки на отримання ліцензії Співтовариства або водійського свідоцтва.

ГЛАВА III

Каботаж

Стаття 8

Загальні принципи

1. Будь-який перевізник за наймом або за винагороду, який є власником ліцензії Співтовариства, також водій перевізника, якщо є громадянином третьої країни та має водійське свідоцтво, мають право, відповідно до умов, викладених у цій главі, здійснювати каботажні перевезення.

2. Після того як внаслідок міжнародного перевезення товари було доставлено, перевізникам, зазначеним в частині 1, надається право здійснення тим же транспортним засобом, або, в разі зчепленої групи, – автотранспортним засобом того ж транспортного засобу, до трьох каботажних перевезень після міжнародного перевезення з іншої держави-члена або з третьої країни до держави-члена перебування.

Перш ніж покинути державу-член перебування, останнє розвантаження в ході каботажних перевезень може бути здійснене протягом 7 днів з моменту останнього розвантаження в державі-члені перебування.

Протягом терміну, зазначеного в першому абзаці, перевізники можуть здійснювати всі або деякі з каботажних перевезень в будь-яку державу-член, за умови, що вони обмежені одним каботажним перевезенням до держави-члена протягом 3 днів без вантажу на територію цієї держави-члена.

3. Перевізник нерезидент може виконувати послуги з національних вантажних автоперевезень у державі-члені перебування відповідно до цього Регламенту, якщо перевізник має підстави для міжнародних перевезень і здійснення каботажних перевезень.

Підстави, зазначені у першому абзаці, повинні включати наступну інформацію для кожного перевезення:

- (a) ім'я, адреса і підпис відправника;
- (b) найменування, адреса та підпис перевізника;
- (c) найменування та адреса вантажоодержувача, а також його підпис і дата видачі, у випадку якщо товар був доставлений;
- (d) місце і дата прийняття товару і місці його призначення;
- (e) загальний опис характеру вантажу і спосіб його упакування, а в разі перевезення небезпечних вантажів, – їх загальноприйняте позначення із зазначенням кількості вантажних місць, їх особливої розмітки і номеру;
- (f) маса бруто вантажу або його кількості, вираженого в інших мірах;
- (g) номерні знаки транспортного засобу та причепа.

4. Ніяких додаткових документів не вимагається для того, щоб довести, що умови, викладені в цій статті, були виконані.

5. Будь-який перевізник, уповноважений в державі-члені походження, відповідно до законодавства цієї держави-члена, здійснювати вантажні автоперевезення за наймом або за винагороду, як визначено у пунктах (a), (b) і (c) частини 5 статті 1 має право на умовах, викладених в цій главі, здійснювати, в залежності від обставин, каботажні перевезення одного і того ж виду або каботажні перевезення транспортними засобами тієї ж категорії.

6. Дозвіл на здійснення каботажних перевезень в рамках типів перевезення, зазначених у пунктах (d) і (e) частини 5 статті 1 буде необмеженим.

Стаття 9

Правила, застосовні до каботажних перевезень

1. За винятком випадків, передбачених у законодавстві Співтовариства, каботажні перевезення здійснюються згідно із законами, підзаконними та адміністративними положеннями, що діють у державі-члені перебування по відношенню до:

- (a) умов, що регулюються договором перевезення;
- (b) ваги і габаритів транспортних засобів;
- (c) вимог, що стосуються перевезення окремих видів товарів, зокрема, небезпечних вантажів, швидкопсувних харчових продуктів та живих тварин;
- (d) часу керування автотранспортним засобом та періодів відпочинку;
- (e) податку на додану вартість (ПДВ) на транспортні послуги.

Вага і габарити, зазначені у пункті (b) перший абзац, у окремих випадках можуть перевищувати норми, що застосовуються в державі-члені походження перевізника, але вони ні за яких обставин не можуть перевищувати обмеження, встановлені нормами міжнародного руху або технічних характеристик держави-члена перебування, зазначених у частині 1 статті 6 Директиви Ради 96/53/ЄС від 25 липня 1996 року, встановлюючи для певних дорожніх транспортних засобів, що рухаються в рамках Співтовариства, максимально допустимі габарити у національних та міжнародних перевезеннях і максимально допустиму вагу в міжнародних перевезеннях ⁽¹⁾.

2. Закони, правила та адміністративні положення, зазначені у пункті 1, повинні застосовуватися до нерезидентів перевізників на тих же умовах, що застосовуються до перевізників, заснованих в державі-члені перебування, з тим щоб запобігти будь-якій дискримінації за ознакою громадянства або місця походження.

Стаття 10

Заходи безпеки

1. У випадку серйозного порушення національного ринку перевезень в даному географічному районі через збільшення каботажних перевезень, будь-яка держава-член може передати питання до комісії з метою прийняття захисних заходів, а держава-член повинна надати Комісії необхідну інформацію і доповідати про заходи, які вона має намір почати відносно резидента перевізника.

2. Для цілей частини 1:

«Серйозне порушення національного ринку перевезень в даному географічному районі» означає існування проблеми на ринку, наприклад, серйозною проблемою є значне перевищення пропозиції над попитом, що означає загрозу

для фінансової стабільності і існування значного числа перевізників,

«Географічна зона» означає район, що охоплює всі або частину території держави-члена або поширюється на всі або частину території інших держав-членів.

3. Комісія має розглянути ситуацію на основі відповідних даних і після консультацій з комітетом, зазначеним у частині 1 статті 15, прийняти рішення протягом 1 місяця з моменту отримання пропозиції від держави-члена про необхідність захисних заходів і прийняти їх, якщо вони необхідні.

Такі заходи можуть включати тимчасове виключення даної області зі сфери застосування цього Регламенту.

Заходи, прийняті відповідно до цієї статті, залишаються в силі на термін, що не перевищує 6 місяців з можливістю одноразового продовження на той же термін.

Комісія негайно повідомляє державу-член і Раду про будь-яке рішення, прийняте відповідно до цього пункту.

4. Якщо Комісія вирішить прийняти захисні заходи відносно одного або декількох держав-членів, компетентні органи задіяних держав-членів зобов'язані вжити заходи рівнозначного обсягу, щодо резидентів перевізників та інформує про це Комісію. Ці заходи повинні застосовуватися не пізніше дати прийняття захисних заходів Комісією.

5. Будь-яка держава-член може звернутися до Ради щодо рішення, яке було прийняте Комісією відповідно до пункту 3 протягом 30 днів з моменту його повідомлення. Рада, яка керується більшістю голосів, може протягом 30 днів подати на розгляд пропозицію, щодо прийняття іншого рішення.

Межі строку дії, що викладені в третьому абзаці пункту 3, поширюються на рішення Ради. Компетентні органи держав-членів зобов'язані вживати відповідних заходів щодо резидентів перевізників, та інформувати про це Комісію. Якщо Рада не приймає рішення протягом періоду, зазначеного в першому пункті, рішення Комісії стає остаточним.

6. Якщо Комісія вважає, що зазначені в пункті 3 заходи повинні бути тривалими, вона повинна подати пропозицію до Ради, який приймає рішення кваліфікованою більшістю.

ГЛАВА IV

ВЗАСМНА ДОПОМОГА І САНКЦІЇ

Стаття 11

Взасмна допомога

Держави-члени надають одна одній допомогу в забезпеченні застосування та моніторингу цього Регламенту. Вони обмінюються інформацією через національні контактні пункти, що створені відповідно до статті 18 Регламенту (ЄС) № 1071/2009.

⁽¹⁾) ОВ L 235, 17.9.1996, С. 59.

*Стаття 12***Вжиття санкцій щодо порушень державою-членом походження**

1. У випадку вчинення серйозного порушення транспортного законодавства Співтовариства в будь-якій державі-члені, компетентні органи влади держав-членів походження перевізника, який вчинив таке порушення, вживають відповідних заходів, що можуть включати попередження, якщо це передбачено національним законодавством, яке може призвести, зокрема, до застосування таких адміністративних санкцій:

- (a) тимчасове або постійне вилучення деяких або всіх належним чином завірених копій ліцензій Співтовариства;
- (b) тимчасове або постійне вилучення ліцензії Співтовариства.

Ці санкції можуть бути визначені після ухвалення остаточного рішення з цього питання, також має прийматись до уваги серйозність вчиненого порушення власником ліцензії Співтовариства, а також загальна кількість завірених копій цієї ліцензії, які належать йому щодо здійснення міжнародних перевезень.

2. У випадку серйозного порушення щодо будь-якого використання неналежним чином водійського свідоцтва, компетентні органи держав-членів походження перевізника, повинні ввести відповідні санкції, такі як:

- (a) призупинення видачі водійського свідоцтва;
- (b) вилучення водійського свідоцтва;
- (c) щоб запобігти неналежному використанню, до порядку видачі водійського свідоцтва можуть бути додані додаткові умови;
- (d) тимчасове або повне вилучення деяких або всіх засвідчених копій ліцензій Співтовариства;
- (e) тимчасове або повне вилучення ліцензій Співтовариства.

Ці санкції можуть бути визначені після ухвалення остаточного рішення з цього питання також береться до уваги серйозність вчиненого порушення власником ліцензії Співтовариства.

3. Компетентні органи держав-членів походження повідомляють компетентні органи держави-члена, в якій порушення було встановлено, як можна скоріше та не пізніше ніж протягом 6 тижнів після їх остаточного рішення з даного питання, про санкції, передбачені в частинах 1 і 2.

Якщо такі штрафи не накладаються, компетентні органи держав-членів походження мають вказати причини.

4. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб санкції, що накладаються на перевізника відповідали порушенню чи порушенням, які призвели до таких санкцій, беручи до уваги будь-які стягнення за такі самі порушення, введені в державі-члені, в якому порушення було встановлене.

5. Компетентні органи держав-членів походження перевізника відповідно до національного законодавства, порушувати справи проти перевізника перед компетентним національним судом або трибуналом. Вони повинні інформувати компетентний орган держави-члена перебування про прийняті рішення щодо цього питання.

6. Держави-члени повинні забезпечити можливість оскарження перевізниками будь-яких адміністративних санкцій, що накладені на них відповідно до цієї статті.

*Стаття 13***Вжиття санкцій щодо порушень державою-членом перебування**

1. Якщо компетентні органи держав-членів визначають серйозне порушення цього Регламенту або транспортного законодавства Співтовариства, що відноситься до нерезидента перевізника, держава-член, на території якої встановлено порушення, повідомляє компетентним органам держави-члена походження перевізника, якомога скоріше та не пізніше ніж протягом 6 тижнів після їх остаточного рішення з цього питання, наступну інформацію:

- (a) опис порушення, а також дата і час його вчинення;
- (b) категорія, тип і серйозність порушення; і
- (c) санкції і штрафи.

Компетентні органи держави-члена перебування можуть звернутися з проханням до компетентних органів держав-членів походження щодо накладання адміністративного стягнення відповідно до статті 12.

2. Без шкоди будь-якому кримінальному переслідуванню компетентні органи держави-члена перебування мають право на штрафні санкції по відношенню до нерезидента перевізника, який вчинив порушення цього Регламенту, або національного чи транспортного законодавства Співтовариства на своїй території під час каботажного перевезення. Компетентні органи накладатимуть такі штрафи на недискримінаційній основі. Ці санкції можуть, зокрема, складатися з попереджень, або, у випадку серйозного порушення, тимчасової заборони на каботажні перевезення на території держави-члена перебування, де було вчинено порушення.

3. Держави-члени повинні забезпечити перевізникам право оскарження будь-яких адміністративних санкцій, що накладаються на них відповідно до цієї статті.

*Стаття 14***Внесення до національних електронних реєстрів**

Держави-члени забезпечують відображення серйозних порушень транспортного законодавства Співтовариства, що були скоєні перевізниками на їх території, які призвели до санкцій, а також будь-яке тимчасове або постійне вилучення ліцензії Співтовариства або його сертифікованих завірених копій, в національному електронному реєстрі підприємств автомобільного транспорту. Записи в реєстрі, що стосуються тимчасового або постійного вилучення ліцензії Співтовариства, зберігаються в базі даних протягом 2 років з моменту закінчення терміну скасування, у випадку тимчасового вилучення, або від дати вилучення у випадку повного вилучення.

ГЛАВА V

ВИКОНАННЯ*Стаття 15***Процедура Комітету**

1. Комісія працює за сприянням Комітету, що засновується згідно з частиною 1 статті 18 Регламенту (ЄС) № 3821/85.
2. При посиланні на цю частину застосовуються частини 1 та 4 статті 5а та стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення статті 8 цього Рішення.

*Стаття 16***Санкції**

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій, що застосовуються до порушень положень цього Регламенту, та вживають всіх необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції повинні бути ефективними, пропорційними й мати стримуючу дію. Держави-члени повідомляють про ці положення Комісії до 4 грудня 2011 року, та негайно повідомляють про будь-які наступні зміни, що впливають на них.

Держави-члени забезпечують вживання усіх таких заходів без дискримінації за ознакою громадянства або місця походження перевізника.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та повинен прямо застосовуватись у всіх державах членах.

Вчинено у Страсбурзі 21 жовтня 2009 року.

За Європейський Парламент

Голова

J. BUZEK

*Стаття 17***Звітність**

1. Кожні 2 роки держави-члени повідомляють Комісію про число перевізників, що мають ліцензію Співтовариства станом на 31 грудня попереднього року та кількість завірених дійсних копій, що відповідають транспортним засобам, що перебувають в обігу на цю дату.
2. Держави-члени також повідомляють Комісію про кількість виданих водійських свідоцтв за попередній календарний рік, а також кількість завірених водійських свідоцтв станом на 31 грудня того ж року.
3. Комісія складає звіт про стан ринку автотранспортних послуг Співтовариства до кінця 2013 року. Звіт містить аналіз ситуації на ринку, у тому числі оцінку ефективності управління та розвитку умов праці в цій сфері, а також оцінку того, чи досягла гармонізація правил щодо, зокрема, примусового виконання і зборів з учасників дорожнього руху, а також соціального законодавства і законодавства у сфері безпеки; належного рівня розвитку, щоб можна було передбачити в майбутньому подальше відкриття внутрішнього автомобільного транспортного ринку, включаючи каботаж.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ*Стаття 18***Скасування**

Регламенти (ЄС) № 881/92 та (ЄС) № 3118/93 і Директива 2006/94/ЄС цим скасовуються.

Посилання на скасовані Регламенти та Директиву тлумачаться як посилання на цей Регламент і розглядаються відповідно до кореляційної таблиці, викладеної у Додатку IV.

*Стаття 19***Набрання чинності**

Цей Регламент набирає чинності на 20-й день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Регламент застосовується з 4 грудня 2011 року, за винятком статей 8 і 9, які застосовуються з 14 травня 2010 року.

За Раду

Голова

S. MALMSTRÖM

*ДОДАТОК I***Ступені захисту ліцензії Співтовариства та свідоцтво водія**

Ліцензія Співтовариства та свідоцтво водія повинні мати щонайменше дві з наступних ступенів захисту:

- голограма;
 - особливі волокна на папері, що стають видимими під УФ променями;
 - щонайменше один мікродрукований рядок (друк, що стає видимим лише крізь збільшувальне скло і не відтворюється фотокопірувальними пристроями);
 - тактильні характеристики, символи або зразки;
 - подвійна нумерація: серійний номер ліцензії Співтовариства або її засвідчена копія, або свідоцтво водія, а також у кожному випадку – номер видачі;
 - фон із захисним малюнком з мікросіткою-гільйош і райдужним друком
-

ДОДАТОК II

Зразок ліцензії Співтовариства
ЄВРОПЕЙСЬКЕ СПІВТОВАРИСТВО

(a)

(Колір «Пантон» блакитний, формат DIN A4 целюлозний папір 100 г/м² або більше)

(Перша сторінка ліцензії)

(Текст на (одній з) офіційних мов держави-члена, що видає ліцензію)

Розпізнавальний знак держави-члена ⁽¹⁾,
що видає ліцензіюНазва компетентного спеціаліста або
органу

ЛІЦЕНЗІЯ № ...

(або)

ЗАСВІДЧЕНА КОПІЯ ЗГІДНО ІЗ ОРИГІНАЛОМ №

для міжнародного автоперевезення товарів за наймом або за винагородою

Ця ліцензія уповноважує ⁽²⁾ _____

займатися міжнародним автоперевезенням товарів за наймом або за винагородою будь-яким маршрутом для транспортування або часткового транспортування, що здійснюється за наймом або за винагородою в межах Співтовариства, як викладено в Регламенті Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1072/2009 від 21 жовтня 2009 року про загальні правила для доступу до міжнародного ринку автотранспортного перевезення і згідно із загальними положеннями цієї ліцензії.

Особливі відмітки: _____

Ця ліцензія набуває чинності з _____ по _____

Видана в _____ (коли) _____

⁽³⁾

⁽¹⁾ Розпізнавальними знаками держав-членів є: (B) Бельгія, (BG) Болгарія, (CZ) Чеська Республка, (DK) Данія, (D) Германія, (EST) Естонія, (IRL) Ірландія, (GR) Греція, (E) Іспанія, (F) Франція, (I) Італія, (CY) Кіпр, (LV) Латвія, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Угорщина, (MT) Мальта, (NL) Нідерланди, (A) Австрія, (PL) Польща, (P) Португалія, (RO) Румунія, (SLO) Словенія, (SK) Словаччина, (FIN) Фінляндія, (S) Швеція, (UK) Сполучене Королівство.

⁽²⁾ Ім'я або зареєстроване найменування компанії і повна адреса перевізника.

⁽³⁾ Підпис і печатка компетентного спеціаліста або органу, що видає ліцензію.

(b)

(Друга сторінка ліцензії)

(Текст на (одній з) офіційних мов держави-члена, що видає ліцензію)

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Ця ліцензія видана згідно з Регламентом (ЄС) № 1072/2009.

Вона уповноважує власника займатися міжнародним автоперевезенням товарів за наймом або за винагородою будь-яким маршрутом для транспортування або часткового транспортування, що здійснюється у межах Співтовариства, і, за необхідністю, відповідає умовам, що викладені нижче:

- коли пункт відправлення і пункт прибуття розташовані у двох різних державах-членах з або без транзиту по території однієї або більше держав-членів або третіх країн.
- з держави-члена до третьої країни або навпаки з або без транзиту по території однієї або більше держав-членів або третіх країн.
- між третіми країнами з транзитом по території однієї або більше держав-членів,

а також здійснювати рейси порожняком у зв'язку із цими перевезеннями.

У випадку перевезення з держави-члена до третьої країни або навпаки ця ліцензія має юридичну силу стосовно тієї частини маршруту, що здійснюється на території Співтовариства. Вона повинна мати юридичну силу в державі-члені завантаження або вивантаження лише після висновку відповідної угоди між Співтовариством і третьою країною, про яку йдеться мова, згідно з Регламентом (ЄС) № 1072/2009.

Ліцензія відноситься особисто до власника і не підлягає передачі іншій особі.

Її може бути вилучено компетентним спеціалістом держави-члена, що її видав, а саме, коли власник:

- не виконав усіх умов щодо використання ліцензії;
- надав недостовірну інформацію стосовно даних, що необхідні для видачі або подовження строку дії ліцензії.

Оригінал цієї ліцензії повинен знаходитися у організації-вантажоперевізника.

Засвідчена копія ліцензії повинна знаходитися у транспортному засобі ⁽¹⁾. У випадку зчепленого транспортного засобу, вона повинна супроводжувати автотранспортний засіб. Вона покриває зчеплений склад транспортних засобів, навіть якщо причіп або напівпричіп не зареєстровано або йому не надано право щодо використання шляхів від імені власника ліцензії, або якщо його зареєстровано або йому надано право щодо використання шляхів у іншій державі.

Ліцензія повинна надаватися на прохання будь-якої уповноваженої особи, яка проводить огляд.

У межах території кожної держави-члена власник повинен дотримуватися чинних законів, правил і адміністративних положень такої держави, зокрема, щодо транспортних засобів і перевезень.

⁽¹⁾ «Транспортний засіб» означає автотранспортний засіб, що зареєстрований у державі-члені, або зчеплений склад транспортних засобів, якщо щонайменше автотранспортний засіб якого зареєстровано в державі-члені і використовується виключно для перевезення вантажів.

ДОДАТОК III

Зразок свідоцтва водія

ЄВРОПЕЙСЬКЕ СПІВТОВАРИСТВО

(a)

(Колір «Пантон» рожевий, формат DIN A4 целюлозний папір 100 г/м² або більше)

(Перша сторінка свідоцтва)

(Текст на (одній з) офіційних мов держави-члена, що видає ліцензію)

Розпізнавальний знак держави-члена ⁽¹⁾,
що видає ліцензіюНазва компетентного спеціаліста або
органу

СВІДОЦТВО ВОДІЯ №

для автоперевезення товарів за наймом або за винагородою згідно із ліцензією Співтовариства

(Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1072/2009 від 21 жовтня 2009 року про загальні правила для доступу до міжнародного ринку автотранспортних перевезень)

Це свідоцтво підтверджує, що на підставі документів, наданих:

_____ (2)

наступного водія:

Прізвище і ім'я _____	
Дата і місце народження _____	Національність _____
Тип і номер документа, що посвідчує особу _____	
Дат видачі _____	Місце видачі _____
Номер водійського посвідчення _____	
Дат видачі _____	Місце видачі _____
Страховий номер: _____	

було прийнято на роботу згідно із законами, правилами або адміністративними положеннями і, залежно від обставин, колективними угодами згідно із чинними правилами наступної держави-члена на умовах працевлаштування і професійної підготовки водіїв, що застосовуються у такій державі-члені для здійснення автоперевезень у такій державі:

_____ (3).

Особливі відмітки: _____

Це свідоцтво набирає чинності з: _____	по: _____
Видане в _____	(коли) _____
_____ (4)	

⁽¹⁾ Розпізнавальними знаками держав-членів є: (B) Бельгія, (BG) Болгарія, (CZ) Чеська Республка, (DK) Данія, (D) Німеччина, (EST) Естонія, (IRL) Ірландія, (GR) Греція, (E) Іспанія, (F) Франція, (I) Італія, (CY) Кіпр, (LV) Латвія, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Угорщина, (MT) Мальта, (NL) Нідерланди, (A) Австрія, (PL) Польща, (P) Португалія, (RO) Румунія, (SLO) Словенія, (SK) Словаччина, (FIN) Фінляндія, (S) Швеція, (UK) Сполучене Королівство.

⁽²⁾ Ім'я або зареєстроване найменування компанії і повна адреса перевізника.

⁽³⁾ Назва держави-члена реєстрації перевізника.

⁽⁴⁾ Підпис і печатка компетентного спеціаліста або органу, що видає ліцензію.

(b)

(Друга сторінка свідоцтва)

(Текст на (одній з) офіційних мов держави-члена, що видає ліцензію)

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Це свідоцтво видане згідно з Регламентом (ЄС) № 1072/2009.

Воно підтверджує, що водія, вказаного у цьому документі, було прийнято на роботу згідно із законами, підзаконними або адміністративними положеннями і, залежно від обставин, колективними угодами згідно із чинними правилами держави-члена, зазначеної у свідоцтві, на умовах працевлаштування і професійної підготовки водіїв, що застосовуються у такій державі-члені для здійснення автоперевезень у такій державі.

Свідоцтво водія належатиме перевізнику, який надає його в розпорядження водія, зазначеного у цьому документі, коли такий водій керує транспортним засобом ⁽¹⁾, що залучено до перевезення з використанням ліцензії Співтовариства, наданої такому перевізнику. Свідоцтво водія не підлягає передачі іншій особі. Свідоцтво водія матиме юридичну силу лише на час виконання умов, за якими його було видано, і перевізник повинен негайно повернути свідоцтво органам, що його видали, якщо такі умови більше не виконуються.

Його може бути вилучено компетентним спеціалістом держави-члена, що його видав, а саме, коли власник:

- не виконав усіх умов щодо використання ліцензії;
- надав недостовірну інформацію стосовно даних, що необхідні для видачі або подовження строку дії ліцензії.

Засвідчена копія згідно з оригіналом повинна знаходитися у організації-вантажоперевізника.

Оригінал свідоцтва повинен знаходитися у транспортному засобі ⁽¹⁾ і надаватися водієм на прохання будь-якої уповноваженої особи, яка проводить огляд.

⁽¹⁾ «Транспортний засіб» означає автотранспортний засіб, що зареєстрований у державі-члені, або зчеплений склад транспортних засобів, якщо щонайменше автотранспортний засіб якого зареєстровано в державі-члені і використовується виключно для перевезення вантажів.

ДОДАТОК IV

Кореляційна таблиця

Регламент (ЄС) № 881/92	Регламент (ЄС) № 3118/93	Директива 2006/94/ЄС	Цей Регламент
Частина 1 статті 1			Частина 1 статті 1
Частина 2 статті 1			Частина 2 статті 1
Частина 3 статті 1			Частина 3 статті 1
Додаток II		Частина 1 і 2 статті 1, Додаток I; Стаття 2	Частина 5 статті 1
Стаття 2			Частина 6 статті 1
Стаття 2			Стаття 2
Частина 1 статті 3			Стаття 3
Частина 2 статті 3			Частина 1 статті 4
Частина 3 статті 3			Частина 1 статті 5
Стаття 4			
Частина 1 статті 5			Частина 2 статті 4
Частина 2 статті 5			Частина 3 статті 4
Частина 3 статті 5			Частина 4 статті 4
			Частина 5 статті 4
Частина 4 статті 5, Додаток I			Частина 6 статті 4
Частина 5 статті 5			Частина 2 статті 4
Частина 1 статті 6			Частина 2 статті 5
Частина 2 статті 6			Частина 2 статті 5
Частина 3 статті 6			Частина 3 статті 5
Частина 4 статті 6			Частина 6 статті 5
Частина 5 статті 6			Частина 7 статті 5
Стаття 7			Стаття 6
Частина 1 статті 8			Частина 1 статті 7
Частина 2 статті 8			Частина 2 статті 7
Частина 3 статті 8			Частина 1 статті 12
Частина 4 статті 8			Частина 2 статті 12
Частина 1 та 2 статті 9			Частина 6 статті 12
	Частина 1 статті 1		Частина 1 статті 8
	Частина 2 статті 1		Частина 5 статті 8
	Частина 3 та 4 статті 1		Частина 6 статті 8
	Стаття 2		
	Стаття 3		
	Стаття 4		
	Стаття 5		
	Частина 1 статті 6		Частина 1 статті 9
	Частина 2 статті 6		
	Частина 3 статті 6		Частина 2 статті 9
	Частина 4 статті 6		
	Стаття 7		Стаття 10

Регламент (ЄС) № 881/92	Регламент (ЄС) № 3118/93	Директива 2006/94/ЄС	Цей Регламент
Стаття 10			Частина 1 статті 17
Частина 1 статті 11	Частина 1 статті 8		Стаття 11
Частина 2 статті 11			Частина 1 статті 13
Частина 3 статті 11			Частина 4 статті 12
Стаття 11а			
	Частина 2 та 3 статті 8		Частина 2 статті 13
	Частина 4 статті 8, перший і третій підпункти		
	Частина 4 статті 8, другий підпункт		Частина 4 статті 12
	Частина 4 статті 8, четвертий і п'ятий підпункти		Частина 5 статті 12
	Стаття 9		Частина 3 статті 13
			Стаття 18
Стаття 12			
Стаття 13			
Стаття 14	Стаття 10		
	Стаття 11		
Стаття 15	Стаття 12	Стаття 4	Стаття 19
		Стаття 3	
		Стаття 5	
		Додаток II, III	
Додаток I			Додаток II
Додаток III			Додаток III
	Додаток I		
	Додаток II		
	Додаток III		
	Додаток IV		